

BAGOLY

FELELŐS, SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSIÁRA

Egész évre	-----	8	ftt
Fél évre	-----	4	c
Negyedévre	-----	2	c

Egyes szám ára 16 kr.

DRÁGA VÁROS.

Kövezik az utcát
Épitik a házat;
Még megérjük,
Szép város lesz
Ez a vén Nagyvárad.

Torony mellett templom,
Iskola, kaszárnya,
Az a csuda,
Hogy nem üres
A város kasszája.

Hogy is lenne üres,
Vigye el a gólya!
Hiszen minden
Embernek van
Itt elég adója.

De nem panaszkodunk,
Boldogságban élünk;
Sulyos csapást,
Bút és gondot,
Mi sohasem érzünk.

Nekünk ez a csendes
Fészek kedves, *drága*;
Vidám arczczal
Tekintgetünk
A hízott kofákra.

Rendőr urak itten
Senkit nem strófolnak
S a piaczi
Asszonyágok
Mindent felsrófolnak.

Roszak a portékák,
Magassak az áruk;
Még megérjük,
Világváros
Lesz a vén Nagyvárad.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXVI.

BÁRÓ MANNBERG ERNŐ.

Mottó: Sárga csikó,
Sárga csengő rajta.

Illés prófétát mennyei fiakkeren, tüzes szekeren vitték fel a mennyországba, báró *Mannsberg Ernőről* meg azt beszéltek, hogy tüzes talyigán rohogott a földre.

A szülei nem is fogadtak dajkát a kis táltosnak, hanem ló tejjel, kumiszzsal czuczlizták.

Mikor járnai kezdett a pajkos fiu, kidöcögött a pozsonyi piacra és megtakarított zsebpénzéből nem füttyölő-czukrot, hanem mézeskalács-lovat vett.

Az édes apja katona-ember volt és midőn látta a huszáros virtust a gyereken, vett neki egy fa paripát és a fiatal sportmann reggeltől délig elringatózott a nyeregben, sokszor egész bele szédült a nagy vágatásba.

Multak az évek, futott az idő, báró *Mannsberg Ernő* ifjúvá nőtt és erővel huszár akart lenni; de bizony vézna volt még akkor az ő termete, csak később használt csontjainak és izmainak az abrak.

Nem is vették be katonának.

Fejét azért nem verte a falba, hanem lelkesedett tovább is a paripákért.

Megjelent minden valamire való vásáron, végignézte a lovak fogait; megtapogatta a pókos csügöket, felé legyintett a hályogos szemü csikóknak és néhány év mulva már biztosan megmondta, hogy: ez a ló vak, *mert nem lát*; ez a paripa koros, mert elhullatta a csikó fogait.

Hosszas vizsgálódás után végre arra a meggyőződésre jött, hogy a *strupirt fiakkeres ló* a legkitartóbb és legbiztosabb trapper; mert *felveszi az ostort*.

Nem is késett *Mannsberg Ernő* nyilvántartásba venni a derék állatokat.

Kassán a numeró 29, Pozsonyban a numeró 52; Budapesten a numero 71 és így tovább.

Mikor azután Nagyváradra került a derék sportmann, tüzzel-vassal azon volt, hogy versenyeket kell csinálni. És valljuk meg őszintén őt illeti az oroszlanrész abból a dicsőségből, mely a mai napon a nagyváradi gyepre sugárzik.

Első évben csak a *Tisza István* öreg *Daruja* és a *Mannsberg* két *fiakkerese* trappolt; másik esztendőben már *Markovics Sándor* is kedvre szottyant és beruktatott *Lőrinczcel*: sőt báró *Podmaniczky Béla* is rákapott a *numerókra*.

1892

Bárá Mannsberg Ernő.

Majd jött *Szabó József* bátyánk két futója, melyet Kiss Elek főszolgabíró vett meg és *Lajost*, a makkopáncs hajdút rendelte ki a két pára mellé nevelőnek.

Berugtatott a pályázók közzé *Ertsey Zsiga* is szapora szürkéivel; később átrándultak a szomszédos megyék lótenyésztői.

Az érdeklődés folyton növekedett; merész lovasok és tüzes lovak küzdöttek a díjjért s ma már ott vagyunk, hogy messze földön híre van a nagyváradi versenytérnek; de a főrendező lovai leszorultak, kipuhultak.

Ifju *Tisza Kálmán* pár év óta elibe vág a fiakkereseknek; de azért a nemes báró nem csügged; itt vannak ismét a régi *numerók* és kiállanak a sikra küzdeni életre-halálra.

Ki tudja mi lesz az eredmény?

Lehet, hogy az Ernő úré lesz a győzedelmi palma, mert biztos, erős karja van neki; ujjával pedig úgy játszik a gyeplőn, mint egy troubadour a gitár húrjain, de az is meglehet, hogy hátul előzi a többi.

Annyi bizonyos és szent igaz, hogy a sok vereség kissé lehangolta *Mannsbergét* és kezdi kiereszteni kezéből a gyeplőt, az ő eleme csak a dicsőség; ha eredményt nem tud felmutatni neki szomorodik és más téren próbál szerencsét.

Nemrég beállott az *Adriához* fő fő biztosítónak; de itt sem volt szerencséje, mert idegessé tette őt ez a hivatal és folyton égő istállókkal, meg lángoló szálmakazlakkal álmódott.

Elhatározta tehát, hogy népfelkelő lesz és berukkol katonának.

Be is rukkolt, kijátszotta a sorozó-bizottságot; mert bár egyszer kimondták reá a *für immer untauglich schwachot*, azért mégis huszár lett.

Huszár bizony az eszemadta; még pedig tiszt.

Mikor hadnagnak kinevezték örömebe körül varrta az atillája nyakát arany csillaggal, csak nagy nehezen tudták rábeszélni, hogy vegyen le a díszítésből egy csomót.

Az idén azonban ismét szerez a két csillaghoz még egy pár üstököst és főhadnagy lesz a derék népkelés.

Szó sincs róla sok erénye van *Mannsbergnek*, de van egy nagy hibája is.

Különös dolog, de igaz!

Mikor eljön a versenyek ideje, ilyenkor mindig *haragszik*.

Okos két szeme szikrázik, mint az aczél, szemöldökét összeráncolja, mint Jupiter, nyakát magasra nyújtja, mint a gém és dörög, morzog mindenkire.

De mikor elmúlik a futtatás; szétsímulnak az ő homlokáról is a ránczok, lelkében lecsendesül a vihar és nyaka csigójaja ismét összekuczorodik.

Jaj, de ne írjunk többet róla; mert futtatás van és ilyenkor báró *Mannsberg Ernő* haragszik.

Izé.

B A V A R D.

Dühös Bavard
Tintát kavart,
Gyilkolni egy
Embert akart;
De hiába
Akart Bavard,
Az álnév egy
Nyúlat takart.

Csavard

K L Á R I K A.

Isztemem, tejemtóm!
Bojzasztó ez médisz!
Czat aszt mondom
én, hod czalfa czapo-
dáj minden féjfi.

Jájöttem, hod ez a
taczéj Ődön másznat
tujizál!

Jajta cziptem, mitoj
Ninusztához ijta a sze-
jejmesz vejszet.

A hűtejen!

Hej, netem isz aszt
esztüdözte, aszt fo-
datta, hod szoha, de
szoha nem czal med,
médisz fatépnél hadott.

Ilyen isz minden dimnáziszta!

De a fejszőbb leján isztojasznat isz van ám esze;
én isz féjje taczintot; féjje bizon, czum tuczez!

A tisz *Béja* úfi lesz az én babám; mán med isz
czótojtam, de jajta tapott a mamám a donoszszádon;
mejt jekvájos vót a szám ész a tisz *Béja* száján isz
megjáczezott a szijva.

Jaj, vót isz büntetész!

Én tutojicza szemem téjdepejtem, Béját pedid a
fejij papot majasztottát ott tinta jeveszje ész papijosz
dajusztája, mejt az isztojai töjvénet tujtját a czóto-
józaszt.

A fejij papotnat szem szabad incezejkedni.

Hej, bizony a szejejem szötét vejem; őjisztedni tejj
attój.

Pedid édesz a czót! annáj mán a vajasz tenéj szem
édeszebb.

T r o m f r a t r o m f.

— Ugyan kérlek, hagyj fel már azzal a pipázással,
ne füstölj mindig az orrom alá.

— Már galambom, ha te borsot törsz az én orrom
alá, én meg füstölök; punktum!

GYEPRE MAGYARI

— A nagyváradi versenyekre. —

Irta Lovassy Andor.

Csikók és paripák, rúdasok, hámosok!
 Rokkant gebék és ti megvénült táltosok!
 Tanácsolom nektek, hogy jól vigyázzatok,
 Ki ne ficzomodjék pipaszár lábatok;
 Mert annyi szent igaz, hogy most e két napon
 Futni kell, futni ám, még pediglen nagyon!
 És habár ott rögtön a száraz keh megöl,
 Tűzzel rohanjatok s ti legyetek elől!
 Sárga arany pénz lesz a diadal bére,
 Különben majd segít az ostornak vége.
 Mindazáltal nemes fél és telivérek!
 Az én tanácsomat jól megfigyeljétek:

Hogyha majd kiálltok a gyepre merészen,
 Mindenik paripa a magasba nézzen;
 Mert biróság ül a diszes trónon, ott fönt;
 A kakasülőről széjjel tekint és dönt.
 Mélyen hajoljatok föld felé, ha léptek
 És megpillantjátok *Wertheimstein Alfrédet*,
 Hozzá ne rugjatok a lába szárához:
 Mert gáton és síkon ő ítél, határoz.
 Az *indítók* előtt álljatok a sorba,
 De vigyázzatok ám, hogy ne essék csorba;
 Mert visszaparanesol *Klobusitzky Béla*
 És *Mannsberg Ernő* is rátok rikkant néha.
 Az is megesik, hogy *Loránd Szűnyogh*, póttag,
 Jut be e tisztségbe és ő int a lónak.
 Bátyja is szakértő: *Zoltán* handicapper,
 Őt is tisztelje meg minden öreg trapper.
 Kedvébe járjatok férfiaknak, nőknek,
 Legkivált pedig a pálya-ügyelőknek.
 Jaj annak a ki ott pajkoskodni talál,
 Rögtön megseprüzi *Bakacs* és *Beöthy Pál*;
 Deha a patkóból kiesik egy rossz sróf,
 Rögtön helyre nyomja *Kornis Károly* a gróf.
 Hálásan nézzetek *Cziffrára*, *Gerőre*
 És habár *időt mér* ne féljétek tőle;
 Azonban a midőn megbillen a mázsa,
 Gondoljatok reá az abrakolásra;
 Mert emelni sok súlyt bizony nagyon bajos,
 Kiváltha megterhel jó *Pallay Lajos*.
 Node ne féljétek, semmi baj nem léssen;
 Mert *Bodor* doktornak a puskája készen.

Zsebébe van dugva kés, kutasz és fásli,
 Vékony lábikráján lötyög a kamásli
 És csak annyit mondok: versenyezni is kár,
 Hogyha meg nem dícsér a bús *fakó titkár!*
 De azért előre szilaj vérü lovak!
 Nem baj, ha szemetek hályogos, avagy vak.
Csalfa, Legyes, Gypsi, Kedves, Emma, Bolygó!
 Legyen az arcotok e napon mosolygó!
 Vigyázzatok midőn, ostor csattog, pattog,
 El ne téveszszétek az egyforma *trappot!*
 És te *Leila, Pandur, Buccaner* és társa,
 Ne ügessetek, de menjétek *felvágva*.
Kaland, Lelkem, Bitang ugordjatok *gátat*,
Mathildának és *Princnek* fordítsatok hátat.
Szélhámos, Manrikó, fussatok a síkon!
 S benneteket *Dongó* és *Hajrá* szorítson.
 Te meg büszke *Arbenne*, ne légy poros, sáros,
 Le ne bukjék rólad kis *Harkányi János*.
 Bihar szülöttei *Sári, Baba*, gyorsan,
 Ügessetek és ne nézzétek, hogy por van;
 Mert letalál esni patáitok sarka,
 Letapossa *Bolygó, Emma, Legyes, Csalfa*.

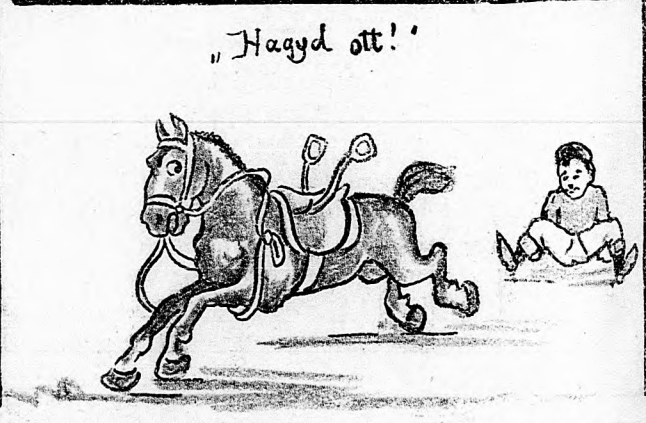
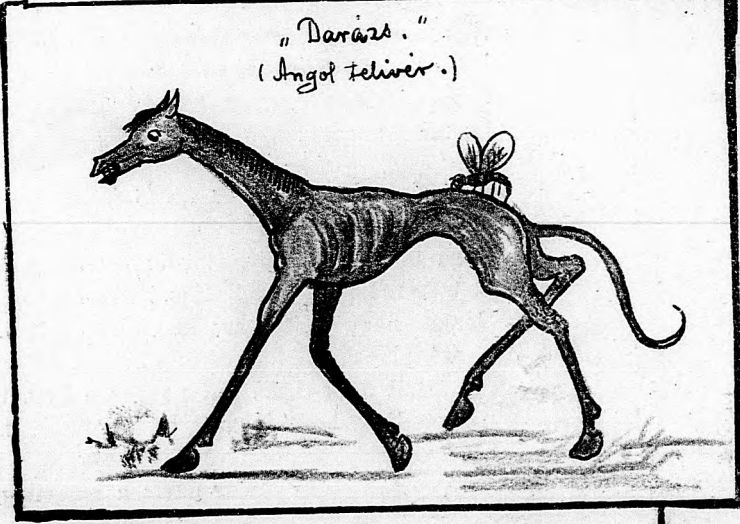
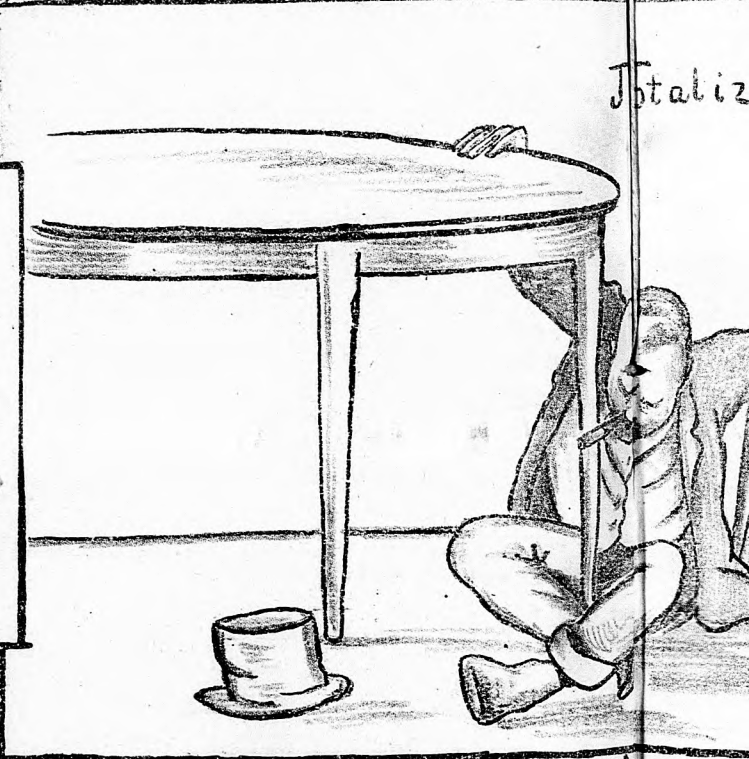
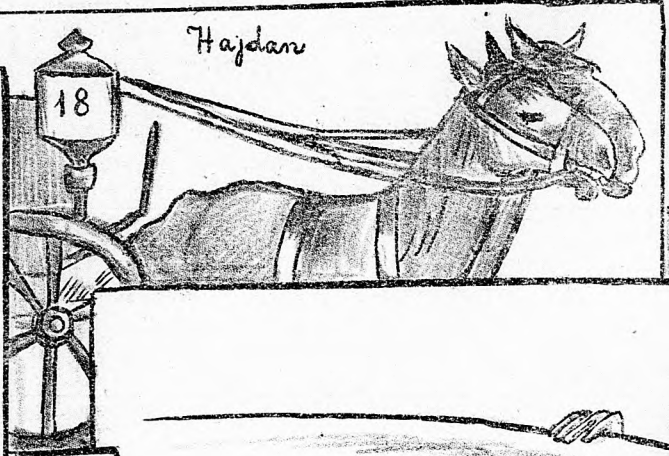
Mezei gazdák és öreg talyigások!
 Vigyázzatok, midőn az oszlophoz álltok
 S a midőn bemondják a gazdátok nevét,
 Le ne dörzsöljétek a lovasok fejét.
 Ne riadjatok meg, hanem rohanjatok,
 Mert csak akkor kaptok aranyat és zabot.

Agarász paripák! Csintalan és *Vihar*,
 Előre! mert *Kigyó* a jó helyről kimar.
 Szégyen lenne, hogyha hátul maradnátok
 És mint a rossz agár, korbácsra várnatok.

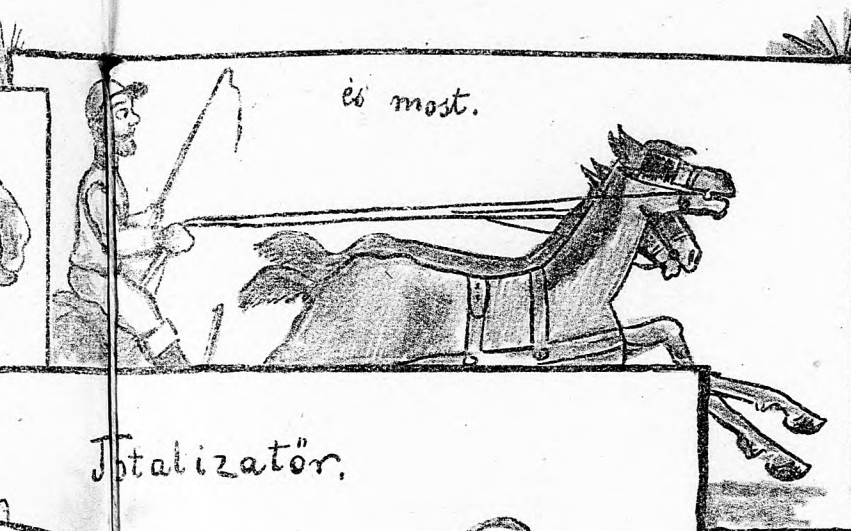
Ah, szinte látom már a dicső futamot,
 Egyik itten repül, a másik meg amott.
 Megdobban a föld is, megdöbben az ég is;
 Csűr újra! meg újra! elkezdődik mégis!
 Nemes, nagy versengés; ki elől, ki hátul.
 A száguldozástól fejünk is elkábul.
 Fel tehát a bakokra! Fel nyeregbe hamar!
 Hisz tudjuk, hogy lóra termett minden magyar;
 Kis gyermek korában ül a paripára
 És *Szent-Mihály* lován megy a másvilágra!

KÉPEK A GY

A GYEPRŐL.

és most.

Hajrá!

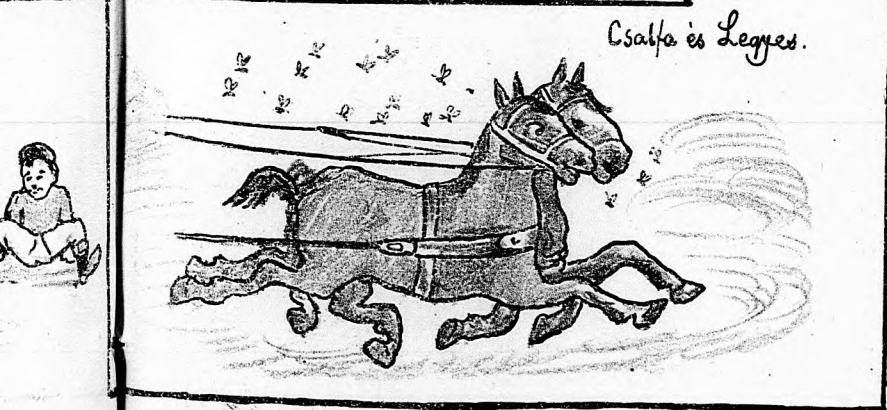

Totalizátor.

R
LA.

Egy disqualifikált
ló.

Csalta és Legyes.

Az utolsó rugás.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi bakter nyájaskodásai. —

Lúvá van tive az egisz város.

Az urasági paripák patkója csak ugy csitteg, csattog az flasztéron.

De jazír mi parancsolunk úrnak is, lúnak is; mir mer? hogy a szénház előtt nem szabad toroppolni, mer úgy jár, mint *Tisza Kálmán* ü kegyelmessége, a kire *Rinylér* úr szintén ráhúzta a strófot.

Úr a renydőr ez város falai között, merhogy ü parancsol.

Naczczerü! oszt azir mégis gáncsolódik a sok ujság-csenyáló; pég ha megharagétják a vezérünket, hát bez isten a czentrumyokba lú.

Oda bija!

Most is ü tanálta az közbülső szeget a levöldébe.

Kapott is írte egy ménkü nagy csuprot, aki ezüsbül van; mir, mer? hogy *Eseró* ü miltósága prezentálta.

No oszt most lesz vigasság, még a csacsi is ezüs vederbül iszik.

Hej pég jó az ital, még fapoharbül is, csak az a kár, hogy derága, mer, hogy megette a filókszia.

Dehát valamit csak muszaj inni, kivált ha megirkezik a tél; hát iszunk szeszt.

Rinylér úrnak azonban nem kell semmiféle folyadék; mir, mer? hogy ü benne úgy is elég sok a spiritusz.

Mindent ki tud ü tanálni, csak a bétöröket nem tuggyá megtanálni.

Mindegy; de azir két hét óta nem vót betöris, de nem is lesz, mer kieszelte a város, hogy elhordattya a *Zonnyenvír* böttyát, legalább nem tudnak rajta lyukat kaparnyi az kötélrevalók.

Hej sok szigyent is hozott mi ránk az a kis ház.

Üsse meg a sustorgós istennyila!

Sebaj! Én mégis csak a mondó vagyok, hogy:

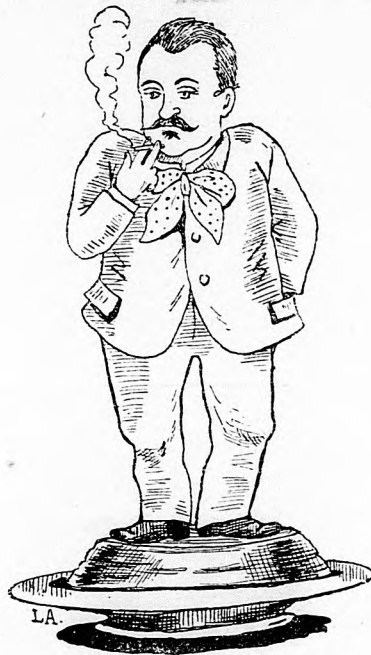
Csend!

Rend!

Csitt!

É D E S S É G E K.

— Feltálalja Rusz Károly. —

Jesszusom!

Esz már osztán falami!

Komilfó, hoch elegánt publikum jön össze a Rusznál. Szeptemperpen mintig mekjelenik nálam a makas arisztokráczia.

Utfarképes fentékeimmal pizsalmasan tracscsolhatok.

Ah! Ilyenkor úty érszem makamat, mint ety hal a fizpen.

Örömömpen makam is futni szeretnék, mint ety ló.

Hupp lá, allon!

Aszt hallom, pál is lesz a ferseny után; mék petig csak ánr' nu és csak a szeperát szosziétás feszenne részt.

A hűsítőt én szolkálom.

Vui, mosszió; a Rusz hűsít; ah, te a Ruszt nem hűsíti senki.

Sokszor uty előfesz enkem a naty fertolótás, hoty majt meküt a kuta.

Hiapa minten, nem használ a jekes porokátás, nem használ a hitek fiz!

Szomoru is asz én életem.

Makános fa fatyok, melynek nincs firáka, melynek nincs tyümölése.

Jesszus! Összeporszadok, itt mety Csicsóné.

Ö asz oka asz én poltoktalansákomnak.

Note mintety!

Ilyen az élet; nu riron e nu plóron!

Jajj! Te sietek.

Nem érek rá mék a púsulásra sem.

Jönnek a párók, jönnek a krófok!

Nyakamon a szosziétás.

Pocsánat!

Merszi!

Üssük el!

R Ó M A B A.

Öt éve mult már, hogy
Férjhez ment Rózácska
És nászutazásra
Elmentek Rómába.
Mikor haza jöttek,
Ekként szólt Rózácska:
Férjem! Minden évben
Menjünk el Rómába!
És csakugyan úgy lett,
A szelid Rózácska,
Minden esztendőben
Utazik Rómába.

Gólya.

A Z I Z G A T O T T S Á G.

— Jaj, te Laura! én olyan izgatott vagyok, mikor ezt a Zolát *olvasom*.

— Na én csak akkor vagyok izgatott, mikor a vőlegényem csókjait *olvasom*.

Ú J D O N S Á G O K.

Személyi hír. Kánikula ur elutazott.

A kórházban ezután nem civilizált ápoló lesz, hanem apácza; vajjon a szűzek nem jönnek-e bele a pácza?

A szüret idejéül október 19-ét tüzte ki a vármegye. Lesz tehát szüret, ha bor nincs is.

A katonák. A 37-ik gyalogezred egy néhány altisztje beverte a «Páva» koresma ablakát: mintha nem elég kedves emlék lenne a civileknek a 150 éves jubileum.

Nagy-Szslontán lefoglalták a színházi pénztárt; úgy látszik ott még rémesebb kiadásban és járványszerűleg lépett fel a deficit.

Orgona felavatás. A furtai református egyház f. hó 27-én ünnepélyesen avatja fel új orgonáját; mely alkalommal zenekísérettel Juhos Ferencz jegyző ur fogja elénekelni a furtai „szipoly indulót.”

A millenium A magyarok bejövételének ezeréves évfordulóját Budapesten megünnepelik, mint értesülünk a rendező bizottság elnökévé egyhangulag *Uzselác* Mihály századost, fővédnökévé pedig, a tapintatáról nálunk is ismert *Unger* kapitányt választották. Gratulálunk!

A h a l á l o s á g y o n.

Főtisztelendő úr! Csak arra kérem, hogy az *első* feleségem mellé temessenek; mert a *második* soha sem hagyott nyugodtan pihenni.

V A S U T O N.

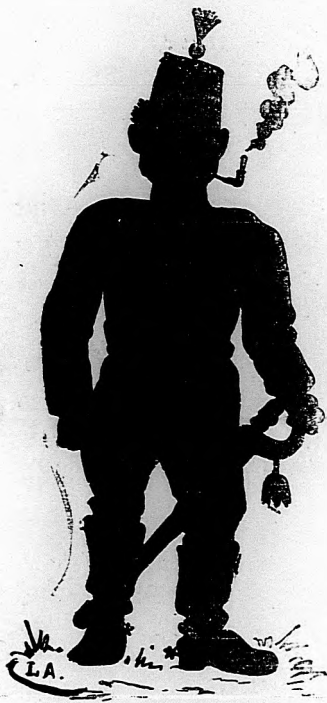
- Asszonyom! Szabad kérdeni hova utazik?
— Haza! És ön uram?
— Szintén haza.
— Honnan méltóztatik jönni?
— Kassáról, és ön?
— Szintén Kassáról.
— Ejnye beh különös!
— Ha szabad tudni, mit csinált nagysád Kassán?
— Furcsa kérdés; úgy látszik uraságod nagyon kíváncsi.
— Rosz szokás, de mit tehetek róla?
— Nahát tudja meg, én a törvényszéktől jövök, most mondták ki végleges elválásomat.
— Az enyimet is.
— Na ez is különös!
— Megbocsát nagysád, hogy magamat bemutatom; én Kesely Zsiga vagyok, főmérnök a vizszabályozásnál.
— Én meg Türy Mariska vagyok Abosból.
— Van szerencsém!
— Részemről.
— Tudja kérem az én volt feleségem egy borzasztó hárpia.
— Hát az én uram! Kártyás, iszákos, tubákos és goromba.
— Hej!
— Haj!
— Ha az én daemonomnak ilyen szelid hangja, ilyen vonzó, megnyerő külseje lett volna...
— Oh ön hizeleg!
— Tessék elhinni, soha sem váltam volna el; soha de soha; mert én nagyon tudok ám szeretni.
— Beh kedves!
— És ön imádni való teremtés!
— Jaj, csak most jut eszembe, hogy elválasztottak és mégis elfelejtettem visszaadni férjemnek ezt az átkos gyűrűt.
— Nini, én is elfelejtettem.
— Valóban különös!
— Igazán különös kedves Kesely ur!
— Nagysád! szólítson engem csak Zsigának.
— Ön pedig engem Mariskának.
— Ah!
— Óh!
— Mariskám! Mondok valamit.
— Tessék kedves Zsigám!
— Cseréljük meg ezt az átkos gyűrűt.
— Helyes!
— Na ez igazán furcsa jegyváltás.

- Nagyszerű!
 — Abos! Egy percz.
 — Jaj, én már itthon vagyok! A viszontlátásig kedves vőlegényem!
 — Nem, az nem lehet; jer velem drága mennyországom!
 — Hova?
 — Hát tovább egy pár állomással, Eperjesre!
 — Eperjesre?
 — Jól van!
 — Menjünk a paphoz.

Huhu.

Hatvágás.

— Neki ereszti Káplár ur Bordás. —

Vége van a mulacs-
cságnak.

Jól laktak az bakák!
Százötven esztendeig
megént koplalhat a sok
pocséta kerülő.

Czibil kosztot rágtak
egy napig, a kit az nemes
váras fizetett nekik; szé-
pen megháláltak a pre-
zentet; ugy oldalba dö-
gönyözték a sok himmi-
hummi nípet, hogy csak
úgy acsarkodott a nagy-
közönség!

No hiszen meg is emle-
getik az baka jubélt.

Bezzeg a huszár egész
más, ha a mi kaszár-
nyánkba belép takarodó
után egy pár czibil szoba
czicza, azt se tudjuk, hogy
hun leljük hejjöket.

Hejába a huszár csak huszár! Még pedig gavallér!

GORGÓ.

Gorgó, Gorgó!
Papra morgó;
A szerencse
Folyton forgó!
Hétfőn játszik
Költő Somló;
Vajjon lesz-e
Kassza csorgó?

Ha a kassza
Vigan csorgó,
Örömeben
Sándor Somló

Nem lesz búsan
Dörgő, morgó;
Hanem torkán
Csorog bordó;
Zsebe hízik,
Mint egy hordó
S uj babát kap
Sári Somló
És ekként szól,
A bölc Somló:
Sikerültél
Fiam: Gorgó!

Smüle tanul.

Fijóh! Aszthat thonácsolok nekhed, hogy ne thed-
él a thutálizátórnél, mert ha nem írthesz a phori-
pához, khünnyen elbox.

Smóhle! Ledjél elegánt, mint Khun Náczi szhum-
baton és ledjél ukhos, szhámító, mint Khun Náczi
hétkhüz nap.

Ücsém! Vidjazz, hodj ne kherőlj a Franz fun Dúry
kheze khüzzé, mert a foghózás nekhed shem nem scheft,
shem nem móhlattság.

A szerelem egy fhúrgatagus úrvénj, jój annak a
khi bele puttyany!
Smóhle vidjazz!

Az áruló gyermek.

— Mama, itt van ez a seprőtoll, bizonyosan a
nevelőné szárnya.

— Te kis bolond, hogy lenne az? hiszen a kis-
asszony nem madár.

— Tudom, hogy nem madár, hanem egy *angyal*,
legalább azt szokta neki mondani a papa, mikor te
nem hallod; az angyaloknak pedig szárnyai vannak.

AZ ÚJ CSELÉD.

Nini, a tisztelendő úr borotválkozik! Na én sohasem hittem, hogy a plébánosoknak is van szakállja.

A PÜSPÖK-FÜRDŐBŐL.

Hasztalan fúrják itt
Az ártézi kútát,
De a meleg vízhez
Nem találják útát.
A kemény sziklában
Már sok fúró tört el,
A forrásnak vize
Eddig még sem tört fel.
Ilyen ez az élet;
Küzdünk, de hiába!
És némely dologba
Az embernek bele
Török a bicskája.

AZ ORVOSNÁL.

Kérem, uram, én operáltam az ön füleit, kigyógyítottam a siketségből; kérem tehát a honoráriumot.

— Alásszolgája!

— Hallja, vagy nem hallja? A honoráriumot kérem.

— Hát bizony doktor ur én nem hallom; mert mikor ilyenféle dologról beszélnek, hát szeretnék ismét siket lenni.

A szerkesztő postája.

Fityfritty. Van egy kis magva, de nincs meghagyva az íze. Forrni kell még, mint a mustnak. Különben is nevető fejfákat, sir-iratokat, csak végső szükségben és künkban irunk. — **Diri Duri.** Nagyon furi; de mit mond rá szegény Gyuri? —

B. J. (Helyben). Nem lenne szép, ha mi bolygatnánk azokat a dolgokat. Az irigység még ilyen alakban sem édes. Sutba vele! — **Dogács.** (Budapest). Ebből elkésett. Jövő számban jön.

HIRDETÉSEK.

Szabadalmazott cserépkályha.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes **árjegyzéke**met közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légyonatu (közép-hőáramu)

CSERÉPKÁLYHÁIMRA,

melyeket a legcsinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályhákknál tapasztalt *kellemes és egészséges hőáramlás*on felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában, különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest**

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyítvák.

Ily rendszerű kályhákat közelebb a következő nagyérdemű megrendelőknél állítottam fel, illetve a felállítás folyamatban van:

Nagyságos főtisztelendő gör. kath. káptalan kanonoki épületeiben 8 darabot, nagyságos Des Echerolles Kruspér Károly urnál, a nagyváradi gazdasági és iparbanknál 3 darabot, tekintetes Pallay Lajos és Sztí József ügyvéd uraknál 2 - 2 darabot, tekintetes Sztavernik Ferencz urnál 3 darabot, nagytisztelendő Széll Kálmán esperes, Böszörményi Lajos ev. ref. lelkész, tekintetes Nagy Márton főszolgabíró urnál Nagy-Szalontán, hol egy példány már a mult nagy télen használatban volt s a várakozásnak rendkívüli meglepedésre felelt meg. Nagyságos Schvarcz Jakab urnál 2 darabot s több helyen.

Az árak a nyújtott előnyök daczára *mérsékelték*, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetet már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserép kályhákat jutányos áron szállítom. A raktár: **Palkovics Imre kereskedése Főutca Rimanóczy-ház** a nemzeti Cassino átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak. Mély tisztelettel

Nagyvárad, 1891. szept. 12.

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,
KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,
RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET
FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVANYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

I R Ó-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

—

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

—

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD“ NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

—

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.